

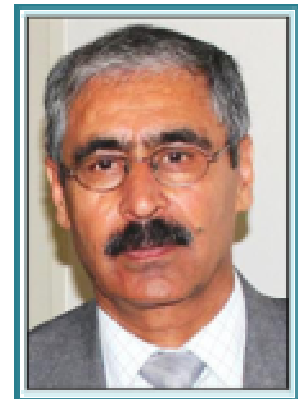
میدان هوایی بین المللی حامد کرزی!!

ضیا، ناشر هفته نامه افق - استرالیا

مکافات و مجازات واژه هائیکست که صورت اجرایی آن در همه ادیان تاکید شده و از قدیم ترین ویژه گی جامعۀ انسانی به حساب میرود که تا امروز ادامه داشته و تا فردا های دیگر ادامه خواهد داشت.

هرگاه فرهنگ مکافات و مجازات از جامعۀ بشری برداشته شود، زنده گی آدمها بی چون و چرا به وحشت و دهشت مبدل خواهد گشت. پس معلوم میشود که هر گونه تخطی از صورت اجرای نا درست و غیر عادلانه آن، ظلم بزرگ به شمار میرود.

اخیراً مردم از طریق رسانه ها آگاه شدند که جلسه بی به ریاست آقای اشرف غنی احمدزی، رئیس جمهور افغانستان برگزار شد، در آن جلسه اعضای کابینه از مسما شدن فرودگاه بین المللی کابل به نام حامد کرزی حمایت و آنرا تایید کرده اند.

همچنان اداره امور و دارالانشای شورای وزیران، با انتشار اعلامیه ای گفته که در این جلسه از کارکردها و فعالیت های آقای کرزی نیز تمجید و قدردانی شده است.

پوشیده نیست، آقای حامد کرزی رهبری کشوری را پس از سقوط طالبان به میراث گرفت که همه چیز افغانستان فرو پاشیده شده بود. به عباره دیگر حکومتی را از سر بنیاد گذاشت که علاوه بر تطمیع به قابو نشسته گان حرص و قدرت از قماشهای مختلف، وضعیت زنده گی مردم، ادارات دولتی، اردو، معارف، فرهنگ و همه زیر بناهای اقتصادی، زراعتی، کاری ... را ظلمتکده دنیا نامید. بنا بران منصفانه نیست کسی بگوید، در طی سیزده سال حکومت آقای کرزی در افغانستان آب، از آب تکان نخورده و هیچ تحول مثبت پس از حکومتهای اخیریه وجود نیامده است. چشم بینا و فکر رسا این حقیقت را به خوبی درک می کند که اکنون افغانستان چیزی به نام نظام حکومتی شامل اردو، پولیس، امنیت ملی و سایر وزارتخانه ها همچنان نهاد های گوناگون اجتماعی، رسانه های آزاد، باز سازی، معارف، شناخت بین المللی و ده ها مورد دیگر است که به هیچ وجه نادیده گرفته نمی شوند. شاید آقای اشرف غنی و کابینۀ محترم شان همین موارد را در نظر گرفته باشند و به همین مناسبت ها ترجیح دادند تا نام تاریخی (میدان هوایی بین المللی کابل) را که با نام پر افتخار و با زیب و شأن (قلب افغانستان) گره خورده است به جای آن نام (میدان هوایی بین المللی حامد کرزی) را بگذارند.

خوانندۀ عزیز! بیائید به سخنی که در زبان مردم ما همیشه جاریست توجه نمائیم که میگویند: (کار را مساله میکند و لاف را بی بی ... ویا (از خاطر کا کا است که انگور به تاکهاست) آیا مساله یی با آن مُرچ و نمک ویا زور کاکا (به هر عنوانی که بوده) شامل کمک های ایالات متحده آمریکا، کشور های ناتو و سایر کشور های جهان که میلیارد ها دالر وجوه نقدی، مالی و کمکهای جانی نظامی را طی سیزده سال به افغانستان سرازیر کردند، به لاف و پتاق خدمات آقای کرزی و تیم کاری او مطابقت می کند؟ اگر چیزی به عنوان خدمت، باز سازی ویا هرچیز دیگر طوری که لازم بود و در خور نیاز و انتظارات مردم صورت می گرفت، بی تردید که از خانه، خانۀ مردم افغانستان یا نصف ویا ربع آن صدای رحمت و امتنان به سوی آقای کرزی بالا می شد. در حالیکه مردم افغانستان فریاد زدند و میزنند که او قاتلین مردم افغانستان را برادر خطاب کرد، حکومتش در سطح جهان لقب بالا ترین درجۀ فساد

را گرفت، افغانستان کشتزار مواد مخدر شد، قاچاقچیان و غاصبان به اوج نعمت رسیدند، فقر، بیکاری و بیچاره گی مردم را به ستوه آورد... و در آخرین مورد گماشته گان او در کمیسیونهای انتخاباتی خیانت و جنایت ملی را در برابر آرای مردم به خون نشست^۵ ما انجام دادند. بنا بران آیا جای آن بود و یا است که : (ملک را در ده نمیگذارند دیگری صدا می زند که اسبش را بالا بسته کن) ؟ یعنی؛ کرزی خود در میان مردم جای ندارد، چگونه میتوان نام حامد کرزی را با لای همچو مکان تاریخی که با نام کابل زیبا، پایتخت افغانستان مسما است، گذاشت. آیا این گونه مکافات به همچو اشخاص نمک پاشیدن بر زخم ملت نیست؟ از سوی دیگر گمانه زنی های مردم که قبل از انتخابات در مورد جانب داری حامد کرزی از نامزد های انتخاباتی به ویژه جانب داری او در انتخابات ریاست جمهوری سال روان به نفع کاندید مشخص به همه جا پیچیده بود، این گونه حاتم بخشی آنهمه گمان ها را به یقین مبدل می سازد. از جانبی آقای عبدالله و چه سخنگویان و هواداران او پیش از انتخابات به صورت آشکارا دست داشتن حامد کرزی را در همسویی با کمسیون انتخابات و شکایات شدیداً تاثیر گذار بیان می کردند، معلوم نیست که آقای عبدالله و معاونان شان و شاید کسان دیگری که از انتخابات ناراضی بودند درین جلسه چه گونه واکنش نشان داده اند؟ به گمان اغلب اگر درین جلسه رجوع به اکثریت آرا صورت گرفته باشد، بدون شک اعضای کابینه ولی نعمت شان یعنی آقای کرزی را بی پاداش نگذاشته اند.

شما چه نظر دارید؟